

Pääkirjoitus



Toisen vitsi on toisen raipan sivallus

”Me ei olla sen kanssa, kun sillä on niin kummalliset vaatteet.” ”Se on vähän tyhmä ja puhuukin niin outoja – ei me sitä tarvita.” ”Kattokaa, miten iso p..se tolla on!” ”Venäläiset ovat sitä ja tätä, pysykööt omassa maassaan.” On vaarallisen helppoa yhtyä suureen joukkoon suvaitsemattomia.

Porukalla nauretaan toisen erilaisuudelle. Ryhmään on hyvä turvautua, että itse ei joudu naurun kohteeksi. Se, joka uskaltaa olla erilainen, oma itsensä, joutuu valitettavasti kohtaamaan usein suvaitsemattomuuden paineita. On helppoa ottaa kiusaamisen kohteeksi se, joka poikkeaa porukasta.

Oma identiteetti eli itsetunto kehittyy tietyn kaavan mukaan. Se kehittyy suhteessa toiseen ihmiseen tai yhteisöön. Nuoruuteen kuuluu, että silloin samaistutaan muihin nuoriin. Jokainen, joka pukeutuu saman kaavan mukaan, kuuluu ryhmään. Erilainen eristää. Vaatii suurta kypsyyttä uskaltaa olla nuorena erilainen. Vaatii rohkeutta pukeutua sen mukaan, minkä huomaa sopivan itselle, mutta ei välttämättä ole ryhmäpukeutumisen mukaista. Eriytyminen toisista on kuitenkin minän muodostumisen edellytys.

Kun nuori samaistuu toisiin nuoriin ja huomaa itsensä tekijöitä, jotka erottavat hänet toisista, hän löytää itsetunnon, joka kestää tulla hylätyksi. Oikea minuus on vasta, kun huomaa erilaisuutensa ja oman ainutlaatuisuutensa. Silloin ei tarvitse olla kuin muut. On omana itsenään muiden kanssa, jotka ovat myös varmoja omasta minuudestaan. Silloin voi sanoa olevansa MINÄ.

Itseksi kasvaminen tekee kipeää. Jossain vaiheessa täytyy hylätä se tuttu ja turvallinen porukka ja liittyä omaan itseän. Kun kasvaa omaksi itseksi, ei tarvitse alistaa toista. Ei tarvitse osoittaa toista ja alistaa porukan tahtoon. Kun on varma itsestään, hyväksyy toisetkin omana itsenään – erilaisena. Oppii kunnioittamaan toisia ja ottamaan toiset huomioon. Pys-

tyy ottamaan toisen tunteetkin huomioon ja ottamaan vastuuta omasta toiminnastaan. Se on jo aikuisuutta ja kypsyyttä.

Usein tapaa nuoria, jotka sivaltavat sitä ryhmän erilaista. Sivallettu voi olla luokan priimus tai se, jonka ruumiinrakenne tai ulkomuoto poikkeaa jotenkin muista. Sivallettuna olo on tuskaa. Sanat voivat satuttaa syvälle. Ne voivat loukata niin, että herkkä ja vasta kasvava minuus rikkoontuu. Ulkopuolelta tuleva nöyryytys voi aiheuttaa hyvinkin pitkäaikaisia ja vakavia seurauksia nuoren elämään.

Valitettavasti on myös aikuisia, jotka eivät kypsästä iästä huolimatta ole oppineet aikuisuuden perusasioita: toisen kunnioittaminen ja huomioon ottaminen, erilaisten mielipiteiden ja ajattelutavan hyväksyminen, toisen loukkaamattomuus ja koskemattomuus. Nämä aikuiset ovat jääneet keskenkasvuiksi. Demokratiasessa ja inhimillisessä yhteiskunnassa ei saa olla sijaa nöyryyksille ja alistamiselle. Nuorille sen jollain tasolla hyväksyy, koska ymmärtää sen kuuluvan nuoren kehitykseen. Mutta nuorelle pitää puhua ja opettaa suvaitsevaisuutta. Kiusaamista ja loukkauksia ei pidä koskaan ääneti hyväksyä ja painaa villaisella.

Loukkaamista tapahtuu joskus myös julkisessa mediassa, työpaikoilla tai yhteisöissä. Loukkaavilla sanoilla tai ala-arvoisella puhetyylillä voidaan sivaltaa ihmisryhmiä, yksityisiä henkilöitä tai heidän ominaisuuksiaan. Silloin ollaan jo varsin lähellä oikeustoimia.

Millaisia asenteita itselläsi on erilaisia ihmisiä kohtaan? Kunnioitatko toisen ihmisen maailmankatso- musta? Ajatteletko ensin ja puhut vasta sitten? Vain inhimillisistä ihmisistä koostuvassa yhteiskunnassa on hyvä elää ja kasvaa. Meidän jokaisen.

Annikka Taitto

Puheenjohtajan palsta



SK Vuoksi on jälleen saanut tunnustusta toiminalleen. Suomen Suunnistusvalmentajat ry palkitsi SK Vuoksen vuoden 2011 Kasvattajaseuran palkinnolla. Mikko Eskola totesi pokaalia luovuttaessaan, että seuran valmennustoiminta on pitkäjänteistä, tuottoisaa ja tulokset ovat hyvin nähtävillä: neljä skvuokselaista valittiin hiihtosuunnistuksen EM- ja MM-kilpailuihin Ukrainaan, josta tuliaisina saatiin yksi hopeamitali ja kolme pronssimitalia. SM pisteissä vuonna 2011 SK Vuoksi sijoittui toiseksi Tampereen Pyrinnön jälkeen. SM-tilastoja voi ihailia netissä sivulla <http://www.kolumbus.fi/ansn/smtilasto/>. Sieltä löytyy tilastoja 1930 luvulta lähtien. Lämpimät onnittelut kaikille seuran valmentajille ja valmennustyössä mukana oleville!

Seuran kisaorganisaatio osoitti jälleen iskukykynsä, kun hiihtosuunnistuksen SM-sprintti ja -sprinttivistakilpailut sujuivat loistavasti. Kiitos jokaiselle kilpailujen järjestelyihin osallistuneelle! Seuralle on tarjottu pidettäväksi muitakin arvokiso-

ja, kuten huippuliigan osakilpailuja ja mm. Leimaus-leiri. Näitä vaihtoehtoja harkitaan ja tutkitaan, mutta jos sinulla on jokin mielipide, kerro ihmeessä! Sovittuja kilpailuja ovat Eukkorastit 12.–13.5.2012 Käringillä sekä Kaakon alueen Nuorten Rasticupin osakilpailu 13.6.2012, jota on kaavailtu pidettäväksi Mustalammen uudella kartalla.

Jäsenmaksu tulisi maksaa pikimmiten. Jäsenmaksu on kilpailijoilta 50 euroa, kuntoilijoilta 20 euroa, kannattajajäseniltä 20 euroa ja nuorilta alle 18v 10 euroa. Kilpailijoille seura maksaa kaikki SM- ja AM-kilpailut sekä 7 kansallisen kilpailun osanottomaksut, kun jäsenmaksu on maksettu. Alle 20-vuotiaille seura maksaa kaikki kotimaiset kilpailut. Kun kilpailuihin ilmoittaudutaan, ja seura maksaa osallistumismaksun, on toivottavaa että niihin myös osallistutaan. Sairaana ei tietenkään pidä osallistua.

Seuran syyskokous päätti, että myös SK Vuoksi alkaa periä 5 euron kertamaksua kuntorasteilta kaililta yli 20-vuotiailta, myös seuran jäseniltä. Tämä on jo yleinen käytäntö muissa seuroissa. Kuntorastien järjestäminen vaatii melkoisen määrän työtä usealta henkilöltä, joten tämä maksu ei ole kohtuuton. Olemme jo saaneet ja tulemme vielä saamaan uusia kartoja kuntorastien käyttöön. Muitakin uudistuksia on luvassa.

Seura tarvitsee ihmisiä toimiakseen. Tekemistä on monenkirjavaa ja jokaista tarvitaan. Välillä aktiivisten into hiipuu ja toisaalta uudet toimijat eivät tiedä miten tulla mukaan. Miten tähän voisi vaikuttaa? Jokaisella on se oma alue joka tuntuu mielekkäältä ja jossa haluaa toimia: lasten ohjaaminen, kuntorastitoiminnassa mukana oleminen, karttojen päivittäminen, viestintä, valmennukseen osallistuminen, kisoissa toimitsijana oleminen, matkojen järjestely ja kuskina oleminen, varojen keruu yms yms. Jos sinua ei ole huomattu kysyä mukaan, anna vinkki!

Taina Kaakinen

ONEWAY
THE AUTHENTIC NORDIC SPORTS BRAND

Jaakko Mattero in memoriam



Tämä vuosi alkoi suru-uutisella. 1.1.2012 sain aamupäivällä soiton Irma Matterolta: Jaakon voimat olivat loppuneet, rasteja ei ollut enää haettavana. Suunnistus oli lähellä Jaskan sydäntä. Sitä osoitti hautajaisten yhteydessä pidetyt puheet ja se, että meille kerrottiin asiasta lähes ensimmäisenä.

Ensimmäisen tuntuman Jaskaan sain ImSu:n kansallisten yhteydessä Käringin maastossa 1992. Kilpailua seuraamassa ollut Imatran kaupunginhallituksen silloinen puheenjohtaja Martti Beloff kertoi tavanneensa työllistämisvaroin kilpailun järjestelyihin osallistuvan henkilön, joka ei työttömäksi jäätyään ollut jäänyt toimeentulomaksiksi, vaan koki tekevänsä mielellään seuran tehtäviä. Tuo myönteisenä esimerkkinä todettu henkilö oli Jaska. Näistä Jaskan ominaisuuksista - aina valmis toimimaan ja tekemään työtä toisten hyväksi - olemme me suunnistajat ja monet muut imatralaiset järjestöt päässeet nauttimaan.

Jaska oli monella tavalla mukana ImSu:n ja SK Vuoksen toiminnassa: Johtokunnassa 9 ja kuntojaostossa 18 vuotta sekä aina valmis kilpailujen järjestelytehtäviin ja talkoisiin. Kuntojumppien vetäminen - myös Ankkurimiehille ja työttömille - oli Jaskalle kunnia-asia. Hän yritti jatkaa niiden vetämistä niin kauan kuin mahdollista, vaikka vain sivusta neuvoja antaen. Jumppaporukkamme jäädessä ilman hänen ohjaustaan, koimme olevamme kuin "orpoja piruja". Joulupukkina toimiminen oli myös Jaskan "luottamustehtäviä", yhtälailla seuramme pikkujouluissa kuin monen suunnistajaperheen kotona.

Suunnistuksen sekä erityisesti kuntoliikunnan hyväksi tekemästään työstä Jaska on palkittu Suomen Suunnistusliiton ansiomerkillä 2003 ja hopeisella ansiomerkillä 2011. Imatran kaupunki oli nimennyt hänet vuoden kuntoliikuttajaksi jo 2001.

Jaskan muistokirjoitusta ei voi kirjoittaa tuomatta esille hänen myönteistä ilkkurisuuttaan. Siihen liittyen lainaus huhtikuun 2010 Seurasiimariin tekemästani Jaskan haastattelusta:

Ja lopuksi Jaskan vastaus kysymykseeni, mikä saa hänet olemaan eri touhuissa mukana näin innokkaasti: "Kyllä se aina kotiolut voittaa, mutta tätä ei saa laittaa lehteen, sillä Irma lukee Siimarin aina tarkasti."

Vastaus oli Jaskan leikinlaskua parhaimmillaan.

Kerrottakoon lopuksi, että jos jostakin kummasta syystä tuo ensitapaaminen Jaskan kanssa noin 20 vuotta sitten on jäänyt mieleen, niin myös hänen poislähtöönsä liittyy jotain unohtumatonta. Uuden vuoden aattoiltana saunaa lämmittäessäni tuli mieleen, että seuran pitäisi huomioida Jaska jollakin sopivalla tavalla. Ei mennyt kuin puoli vuorokautta, kun jouduin toteamaan tuon ajatuksen liian myöhäiseksi. Se ei kuitenkaan poista sitä kiitollisuutta, jonka Jaska ansaitsee meiltä kaikilta.

Antti Kanerva

Verkkovihkon 2011 kertomaa

Fin5 vuoden 2010 jälkeen on kilpailuihin osallistumisessa palattu tavanomaisiin määriin. Vuonna 2011 (verkkovihkon tietojen perusteella) SM-, AM-, kansallisiin ja vastaaviin kilpailuihin osallistumisia kertyi 1362, joka jäi kuitenkin pienemmäksi kuin vuonna 2009. Merkittävin muutos tapahtui viestikilpailuihin osallistumisessa, joka nousi 60 % (134 -> 214). Ilmeisesti tähän osaltaan vaikutti viesteiksi luettujen parisprinttien yleistyminen.

Vuonna 2010 - ilmeisesti Fin5-viikosta johtuen - kilpailuissa kävijät painottuivat nuoriin. Nyt aikuiset kirivät eroa kiinni, sillä kilpailuissa kävi 46 aikuista ja 54 nuorta. Aikuisten määrä kasvoi yhdeksällä ja nuorten pieneni kahdella. Luvuissa ei ole mukana vain Jukolan viestiin ja nuorten osalta vain yhteen kilpailuun osallistuneet.

Osku Lyytikäinen suoraan kärkeen

Vuoden 2010 lopulla seuraamme liittynyt Osku Lyytikäinen valtasi heti henkilökohtaisen osallistumismäärän kärkisijan. Mikään "vieras lintu" seuraamme Osku ei kuitenkaan ole, sillä hänen isänsä oli ImSu:n jäsen SK Vuoksen perustamiseen saakka ja hänen aikoinaan ImSu:ssa suunnistanut isoisänsä tulee vieläkin vastaan Ukoskan hiihtoladuilla.

Kahdenkymmenen ahkerimman kilpailuissa kävijän luettelo on seuraava:

1. Lyytikäinen Osku	42
2. Salopelto Atso	39
3. Kotro Tuomas	38
4. Nenonen Lauri	37
5. Villanen Simo	35
6. Similä Lauri	34
7. Juutilainen Anssi	32
8. Juutilainen Virpi	31
9. Juutilainen Masa	30
9. Tiira Timo	30
11. Peippo Tapio	29
12. Nenonen Heikki	28
12. Ryytty Urho	28
14. Similä Henri	27
14. Veijalainen Pertti	27
16. Juutilainen Sonia	26
16. Nenonen Liisa	26
18. Silvonen Vilmalotta	25
18. Tonder Marja	25
20. Ryytty Raija	24

Hyvänä kakkosena on siis Atso, joka lisäsi kaikkein eniten osallistumisia viime vuodesta, yhteensä +15. Lähes samaan pääsivät Heikki N ja Virpi J (molemmilla +14) sekä Tapsa P (+13). Vasta viime vuonna seuran liittyneillä lisäykset olivat tietenkin paljon suuremmat. Heikin osalta nousua selittää se, että edellisenä vuotena varusmiespalvelu vähensi kilpailuihin osallistumista. Viime vuonna kärkipaikkaa pitänyt Timo Tiira putosi sijalle 9 ja valitettavasti sairauden takia häntä ei tulla enää rasteilla näkemään.

Juutilaiset palasivat keulapaikalle perhesarjassa

Juutilaiset lisäsivät kilpailuihin osallistumista 37 kilpailulla ja valtasivat samalla kärkipaikan perhesarjassa, jonka kärki muodostui seuraavaksi:

1. Juutilaiset (A,V, Masa, Sonia, Matilda)	126
2. Nenonet (Lea, Heikki, Lauri, Liisa)	105
3. Similät (Juha, Lauri, Henri, Roosa)	104
4. Ryytyt (Raija, Urho)	52
5. Longat (Taina, Maiju, Minna)	47
6. Kotrot (Tuomas, Väinö)	45
6. Villaset (Simo, Riku)	45
8. Salopellot (Satu, Atso)	44
9. Tonderit (Marja, Antti, Aapo)	42
10. Kelosuot (Simo, Eero, Taavi, Niilo)	41
11. Jäkälät (Ville, Jenni, Hanne)	38

Heikin siviiliin pääsyn ansiosta Nenosten kilpailumäärä kasvoi 27 kilpailulla, joka samalla toi täpärästi hopeasijan. Edellisenä vuonna johdossa olleet Similät joutuivat tyytymään 3. sijaan, kun kilpailumäärä pieneni 6:lla. Muiden perheiden osalta muutokset olivat selvästi pienempiä. Atso sai avukseen Sadun ja Salopellot nousivat 10 joukkoon. Sekä Ryytyjen että Kotrojen kilpailumäärä pieneni 8:lla. Ryytyillä asiaan varmaan vaikuttaa jo iän karttuminen. Kotrojen osalta asia selittyi sillä, että Vilma ei enää edustanut seuraamme.

Olen listalle ottanut vielä Jäkälät, sillä ero Kelosuon perheeseen on varsin pieni, mutta seuraavaksi tulevaan Tondereihin jo selvempi (9 kilpailua). Oonan ja Ilonan iän karttuessa on odotettavissa, että Tonderit parantavat sijoitustaan.

Antti Kanerva

IRMA on korvannut Verkkovihkon

Kilpailuihin ilmoittautuminen ja lisenssin lunastaminen tehdään nyt IRMA:n kautta.

IRMA:n osoite on <https://irma.suunnistusliitto.fi>



Suomen Suunnistusliitto

1. Kirjautuminen IRMA:aan

Käyttäjätunnus on lisenssinumero

- Huom! Älä rekisteröi itseäsi uutena käyttäjänä, jos sinulla on lisenssinumero (tarkista lisenssinumerosi IRMA:n kirjautumiskohdassa painamalla *Tarkista lisenssinumero*)

- Jos sinulla ei ole lisenssinumeroa, rekisteröidy IRMA:aan.

Salasana

- Henkilötunnuksen loppuosan neljä viimeistä merkkiä tai vaihtoehtoisesti syntymäaika muodossa ppkkvv. Henkilötunnuksen loppuosan mahdollinen kirjain on kirjoitettava isolla!

- Jos kumpikaan edellä mainituista oletussalasanavaihtoehtoista ei toimi, niin pyydä seurasi pääkäyttäjää (Taina Kaakinen, Tarja ja Ville Jäkälä) muuttamaan salasanasasi.

Muuta salasanasasi heti ensimmäisellä kirjautumiskerralla haluamaksesi (vasemmassa valikossa *Käyttäjän tiedot* sieltä edelleen omien tietojen alta *Muokkaa käyttäjää* ja *Vaihda salasana*).

Jos unohdat salasanasasi ja olet tallentanut omiin tietoihisi sähköpostiosoitteesi, paina IRMA:n kirjautumiskohdassa *Unohdin salasanan*. IRMA lähettää sinulle sähköpostiisi uuden salasanan.

Jotta kilpailuihin ilmoittautuminen onnistuu, täytyy lisenssi olla maksettuna. Lisenssi lunastetaan myös IRMA-järjestelmän kautta. Kotiin ei enää lähetetä paperisia lomakkeita. Seura maksaa alle 14-vuotiaitten lisenssit.

2. Ilmoittautuminen SM, kansallinen ja avoin kilpailu

1. Kirjautu IRMA:aan suunnistajana.
2. Valitse kilpailukalenterista se kilpailu, johon haluat ilmoittautua ja paina *Ilmoittaudu*. Jos kyseistä painiketta ei ole, ilmoittautuminen ei ole vielä alkanut tai ilmoittautumisaika on mennyt umpeen.
3. Seuraavassa näytössä näet kilpailun sarjat ja osanottomaksut sekä eri ilmoittautumisportaiden sulkemispäivät.
4. Tee ilmoittautumisia painamalla *Ilmoittaudu*.
5. Valitsemalla *Ilmoittaudu itse* omat tietosi tulevat ikkunaan suoraan näkyviin.
6. Monipäiväisissä kisoissa ruksit on automaattisesti kaikkien päivien kohdalla. Rukseja voi tarvittaessa poistaa. Tietojen muuttaminen onnistuu niin kauan kun ilmoittautumisporras on auki, myös koko ilmoittautumisen poistaminen listalta onnistuu painamalla *Poista*.
7. Kun sarja- sekä ilmoittautumispäivävalinnat ovat kohdallaan, paina *Jatka*.
8. Maksu siirrettään seuran maksettavaksi. Seura maksaa osanottomaksut IRMA:n kautta kunkin ilmoittautumisportaan päätyttyä kolmen päivän kuluessa. Kun seura on maksanut ilmoittautumisen, siirtyvät tiedot kilpailunjärjestäjälle.

Viestijoukkueiden ilmoittautumiset hoidetaan samalla periaatteella:

- IRMA:ssa voi ilmoittaa viestihalukkuuden.
- Juoksujärjestyksen voi antaa joukkuetta ilmoitettaessa tai myöhemmin kuitenkin viimeistään siihen päivämäärään tai/ja kellonaikaan mennessä, jonka kilpailunjärjestäjä on ilmoittanut.
- Viestin juoksijaksi ei voi ilmoittaa henkilöä, jolla lisenssi on maksamatta tai henkilön ikä tai sukupuoli ei vastaa ko. sarjan vaatimuksia.

IRMA on aiheuttanut paljon kysymyksiä ja tulee vielä varmasti aiheuttamaan ennen kuin tämä vuosi on ilmoittautumisten osalta pulkassa. Nämä ohjeet ovat vain pintaraapaisu. Tarkemmat ohjeet löytyvät Suunnistusliiton nettisivuilta.

Jos et siis vielä ole käynyt tutustumassa uuteen ilmoittautumisjärjestelmään, tee se nyt :)

Terveisin ilmoittautumissihteerit Tarja ja Ville
sähköposti: vile.jakala@pp.inet.fi
puhelin: 040-8376011 Tarja, 040-5289397 Ville

HIPPO-suunnistusleiri Punkaharjulla 6.-7.8.2011



Kautta aikain ensimmäinen SK Vuoksen järjestämä HIPPO-leiri järjestettiin 6.-7.8.2011 Punkaharjulla Valtionhotellin ja Metlan alueella. SK Vuoksen nuoret suunnistajat saivat suunnistusseuraa Olavin Rastin suunnistajista. Mukana oli tietenkin pienten suunnistajien lisäksi myös joukko innokkaita vanhempia. Leirille siis osallistui huima määrä kaiken ikäisiä ja tasoisia suunnistajia. Kanervan Antti teki suuren työn piirtämällä kartan alueesta, joka vaikutti kaikki kauneudellaan, mutta myös haastavuudellaan.

Lauantai aloitettiin majoittumalla alueelle. Osalle oli varattu pienet mökit, osalla oli oma matkailuauto ja osa majoittuivat teltoihin. Ensimmäistä harjoitusta varten oli suunniteltu useita reittivaihtoehtoja, jotta jokainen pääsi itselle sopivalle radalle. Tarjolla

oli rastireittejä, tukireittejä ja normaalirataa. Vaikka radat oli suunniteltu aivan Valtionhotellin läheisyyteen, saatiin heti huomata, että maasto oli haastavaa ja korkeuseroja kyllä riitti. Aikaa oli varattu sen verran, että useat suunnistajista ehtivät kiertää useammankin radan. Normaalirata oli suunniteltu Metlan puulajipuistoon ja jälkikäteen saimme kuulla, että suunnistukseen tämä alue oli jopa liian hieno, koska keskittyminen ei meinannut pysyä suunnistuksessa, vaan upeissa puissa.

Illalla vuorossa olivat viralliset leiriolympialaiset, joissa suoritettiin erilaisia tehtäviä ryhmissä. Suurta innostusta joukkueissa tuottivat esimerkiksi käpyjonon muodostus ja taideteoksen tekeminen luonnon materiaaleista. Kaikki joukkueet ylsivät suorituksissa parhaimpiinsa ja saimme nauttia hauska yhdessä tekemisestä, eikä kesken olympialaisia alkanut sadekaan haitannut joukkueiden menoa ja tekemistä. Olympialaisten jälkeen sauna oli kovassa käytössä ja järvessä tuntui välillä olevan jopa ruuhkaa. Saunomisen ja uimisen jälkeen kaikille maistui varmasti iltapala, makkaraa ja tikkupullia nuotiolla.

Halukkaille oli suunniteltu yösuunnistusrata, joka kiersi upeissa maisemissa Valkialammen ympärillä. Radan tarkoituksena oli paikantaa rastien sijainnit omalle kartalle merkkäämällä se hakaneulalla. Yösuunnistuksen jälkeen unta ei varmasti tarvinnut odotella, vaan reippaat suunnistajat vaipuivat unen maille sateen ropistessa kattoihin.





Aamulla sää oli taas selkiintynyt ja pääsimme nauttimaan uudesta päivästä ja uusista suunnistusreiteistä. Sunnuntain ohjelmaan kuului leiriviesti, joka suunnistettiin puulajipuistossa. Nyt nekin suunnistajat, jotka eivät vielä edellisenä päivänä päässeet

ihastelemaan upeita puulajeja, pääsivät sinne. Viesti eteni samalla tavalla kuin Leimaus-leirillä. Joukkueet muodostettiin niin, että jokaisessa joukkueessa oli sekä lapsia ja aikuisia, sk vuokselaisia ja oralaisia. Jokainen joukkueen jäsen sai itselleen sopivan tasoisen radan ja mukaan sai ottaa myös tuen. Kaikki joukkueet lähtivät metsään samaan aikaan, joten metsässä riitti vipinää viestin aikana.

Maaliin joukkueet pääsivät, kun kaikki sen jäsenet olivat tulleet pois metsästä. Tämä olikin jännittävää, kun laskettiin, kuinka monta vielä meiltä puuttuu ja milloinkohan ne tulevat. Viesti saatiin hienosti läpi ja sekä lapsilla ja aikuisilla riitti spekulointia omasta osuudesta. Luulen kuitenkin, ettei kellekään ollut tärkeintä viestissä sijoittuminen vaan mukava yhdessä tekeminen ja toistensa kannustaminen.

Leiri päätettiin ruokailun yhteydessä pidettyyn viestin palkintojen jakoon. Ruokailut leirin aikana järjestettiin Valtionhotellin tiloissa ja tuntuikin vähän kummalliselta istua urheiluvaatteet päällä valkoisten liinujen peittämien pöytien ääressä. Ruoka oli hyvää ja sitä riitti kaikille. Muutenkin leiri onnistui mainiosti ja uskon, että kaikilla oli mukavaa ja varmasti opittiin jotakin uutta suunnistukseen liittyvää.

Anni Penttinen



Osa syksyn HIPPO-leiriläisistä oli mukana myös talven hiihtosuunnistusurilla. Neea Pohjamon (vas.) ja Veeti Miikin tyyllittelyä AM-kisoissa Mikkelissä.

Kilpailunjohtajan kokemuksia SM-sprinttikisoista

Marraskuun lopussa 2010 eräänä torstaiaamuna soi puhelin. Olin linja-autossa palaamassa työyhteisön työ-matkalta Saariselältä. Anssi Juutilainen soitteli ja juteltiin puhelimesta niitä näitä. Lopulta Anssi kysyi, että suostuisinko kilpailunjohtajaksi SM-sprinttikilpailuihin, jotka seura järjestäisi Imatralla 28.-29.01.2012. Olin hetken aikaa hiljaa. Sanoin miettiväni ehdotusta ja palaavani asiaan.

Jäin miettimään ja pyörittelemään ajatusta. Minulla ei ollut kokemusta suunnistuskilpailuiden järjestämisestä. Olin ollut ainoastaan mukana tulospalvelussa Tommi Villasen kanssa seuran järjestämissä kansallisissa kilpailuissa. Minulla oli kokemusta vain yhdestä osa-alueesta, vaikka Fin5 järjestelyt avasivat silmäni laajempaan kokonaisuuteen. Hiihtosuunnistus oli minulle vieraampi asia, puhumattaakaan siitä, että olisin suoraan arvokilpailuiden johtaja. Punnitsin asiaa monista eri näkökulmista. Entisen harrastuksen tiimoilta minulla tosin oli kokemusta ja näkemystä SM-osakilpailuiden järjestämisestä Imatran venekerhon toimesta.

Elämässä pitää olla haasteita. Jos et mitään yritä, et mitään myöskään opi. Soittaessani takaisin Anssille noin viikon kuluttua, olin vielä hieman epävarma. Tarkensin muutamia asioita ja kerroin hänelle faktat. Puhelinkeskustelussa oivalsin, että minulla on seuran täysi tuki takanani. Suostuin tehtävään vähän sillä periaatteella, että tällaista en ole vielä kokenut.

Hyvissä ajoin keväällä aloin tiedustella mukaan eri sektoreiden vetäjiä. Ilokseni huomasin, että monet henkilöt ilmoittivat itse halukkuutensa hoitaa itselleen tutun sektorin. Organisaation vastuuhenkilöiden valinta onnistui jouhevasti. Huomasin myös kuinka kaikilla seuran henkilöillä oli palava halu ja motivaatio toteuttaa yhteinen päämäärä ja järjestää onnistuneet SM-kilpailut.

Kierrellessämme kesän aikana suunnistuksen SM-kilpailuissa tarkastelin asioita eri näkökulmasta. Katselin ympärillä olevaa kokonaisuutta. Havainnoin, kuinka kyseisissä kilpailuissa eri osa-alueet oli hoidettu, minkälaiset puitteet olivat käytössä sekä seurasin toimipisteiden toimintaa. Seuraaminen ja tutustuminen olivat avartavia kokemuksia tulevia hiihtosuunnistuksen kilpailuja varten.

Syksyllä aloin perehtymään enemmän hiihtosuunnistukseen. Tutustuin aikaisemmin pidettyjen hiihtosuunnistuksen SM-kilpailuiden kilpailuohjeisiin ja kutsuihin sekä lajin sääntöihin. Kirjoittelin tulevan kilpailun ohjeita sekä kilpailukutsun, jotka muok-

kaantuivat vielä moneen kertaan ennen viimeisiä vedoksia.

Marraskuun lopussa kävin Antti Kanervan ja Hannu Myllärisen kanssa suunnistusliitossa SM-kilpailuiden järjestäjien koulutustilaisuudessa. Kokemus oli avartava ja opettavainen. Huomasin, että arvokilpailuiden järjestämiseen liittyy myös byrokraattisuutta erilaisten lupahallintoon liittyvissä asioissa. Suunnistusliitolta saimme mukaan muistikun, jossa oli paljon muistettavaa asiaa ja neuvoja arvokilpailuiden järjestämisestä. Koulutuksesta sain varmuutta itselleni ja monia ideoita kilpailun toteuttamiseksi.

Vaikka suunnistuskilpailuiden järjestäminen menee yleensä aina saman kaavan mukaan, minun piti sisäistää kokonaisuus itselleni. Olin seuran mukana Saariselällä ensilumen rasteilla joulukuussa. Saariselällä pääsin tutustumaan konkreettisesti hiihtosuunnistuksen saloihin osallistumalla itsekkin viestikilpailuun. Kokemus oli hauska ja mukava. Samalla pääsin testaamaan uutta emitag-järjestelmää, joka vaikutti hyvältä uudistukselta. Saariselän reissun jälkeen päätimme, että Imatran SM-kilpailuissa testataan ensimmäistä kertaa emitag-järjestelmää arvokilpailuissa Suomessa. Olimme luottavaisia kyseiseen järjestelmään. Luottamusta herätti myös se, että Timo Kokko on uraa uurtava henkilö järjestelmän esille tuojana yhdessä Suunnistuskaupan kanssa. Timo Kokko oli lupautunut hoitamaan meidän tulevien arvokilpailuiden tulospalvelun.

Loppuvuodesta kokoonnuimme tulevaan kilpailukeskukseen Imatran jäähalliin. Jäähallin tilat olivat meidän tarkoituksiimme ihanteelliset. Lämmintä tilaa tulisi riittämään kilpailijoille ja järjestäjille. Alussa pidimme palavereja ydinporukalla ja myöhemmin sektoreiden vastuuhenkilöiden kanssa. Palavereissa kertosimme sen hetkistä tilannekuvaa. Toimintasuunnitelman kertaamisella ja täydentämisellä pyrittiin ottamaan kaikki asiat huomioon. Sektorit pysyivät suunnittelun osalta mallikelpoisesti aikataulussa. Vuodenvaihteeseen mennessä kaikki oli valmiina, ainoastaan lumi puuttui.

Loppiaisen vaiheilla tarkastelimme monta kertaa viikossa sääennusteita. Meiltä puuttui lumi. Olin jo yhteydessä Suunnistusliittoon mahdollisten varapäivien vuoksi. Viikko ennen ilmoittautumisen päättymistä saimme riittävästi lunta maahan. Ratamestarityöryhmällä alkoi loppukiri rastien merkitsemisen ja urien suhteen.



Kilpailuviikonloppu alkoi lähestyä ja pakkaset kiristyä, onneksi eivät hermot. Anssi Juutilainen ja Juha Similä tiedottivat aktiivisesti seuran internet- sivuilla muiden kiireiden keskellä tulevia kilpailijoita säätilanteesta. Pari päivää ennen kilpailuja päätimme, että kilpailut pidetään pakkasta uhmaten. Ennusteet näyttivät viikonlopuksi noin 20 astetta pakkasta.

Kilpailujen aattona perjantaina kaikki olivat valmiina viikonlopun koitoksen. Ensimmäiset kilpailijat kävivät jo tutustumassa kilpailukeskuksessa. Levollisin mielin palailin illalla jäähallilta kotiin. Kaikki vaikutti olevan kunnossa. Lauantaina aamuna jouduimme siirtämään karsinnan aloitusta tunnilla eteenpäin pakkasen takia. Mittaushetkellä pakkasta oli 20,5 astetta. Kilpailut alkoivat klo 10.30. Kierteelin katsomassa molempien lähtöpaikkojen toimintaa. Toiminta näytti systemaattiselta ja jämäkältä. Aivan siltä, että he olisivat aina toimineet arvokilpailuiden lähdössä. Saapuessani tulospalveluun minulle kerrottiin hymyillen, että tuloksiakin tulee. Oli ilo huomata, että kaikki pyöri kuin itsestään. Kaiken kunniaksi menin ”Satun kahvilaan” pullakahville.

Iltapäivällä jaoimme yhdessä Virpi Juutilaisen kanssa vuoden ensimmäiset hiihtosuunnistuksen SM-mitalit plaketteineen. Palkintoja jakaessa näki tulevaisuuden lupauksia sekä vanhoja konkareita ja heidän aitoa iloaan onnistumisesta. Ensimmäinen päivä oli onnistuneesti takana kilpailijoiden kiitosten kera.

Aikaisin sunnuntaiaamuna lähialueilta soiteltiin ja tiedusteltiin mahdollisia lähtöjen siirtämisiä pakkas-tilanteen vuoksi. Tiedustelijat yllättyivät, kun kerroin Imatralla pakkasta olevan vain 12 astetta. Lähialueilla oli ollut reilusti yli 20 astetta pakkasta. Kiitos pilvilautojen, jotka olivat saapuneet idästä Imatran ylle.

Sunnuntaipäiväni meni rattoisasti vauhdikkaita sprinttiviestejä seurattaessa. Iltapäivällä jaettiin viestien mitalit. Yhtä nopeasti kuin kilpailukeskus täyttyi kilpailijoista, se myös tyhjentyi. Hetkessä aulassa ei ollut muita kuin seuran talkooväki ja jäähallin käyttäjät. Iloisen puheen ja selitysten sorina oli vaihtunut hiljaisuuteen. Samanlainen rauhallinen mieli tuli myös itselleni. Se oli nyt siinä. Ainoastaan purku oli jäljellä.

Palattuani kotiin olin väsynyt. Työkiireidenkin takia kahden viimeisen viikon päivät venyivät joskus todella pitkiksi. Tammikuun aikana olin lukenut yli 200 sähköpostiviestiä ja vastannut melkein kaikkiin. Puhelimessa olin kuluttanut useita kymmeniä tunteja.

Tämä oli minulle mahtava kokemus. Sain olla mukana toteuttamassa teidän kanssanne Imatran hiihtosuunnistuksen SM-kilpailuja. Tapio Rautavaaran sanoin: ”En päiväkkään vaihtaisi pois...”. Kannustan kaikkia tarttumaan rohkeasti uusiin haasteisiin. Kiitokset teille kaikille, jotka olitte toteuttamassa hiihtosuunnistuksen SM-kilpailuja Imatralla 28.-29.01.2012.

Raimo Väisänen

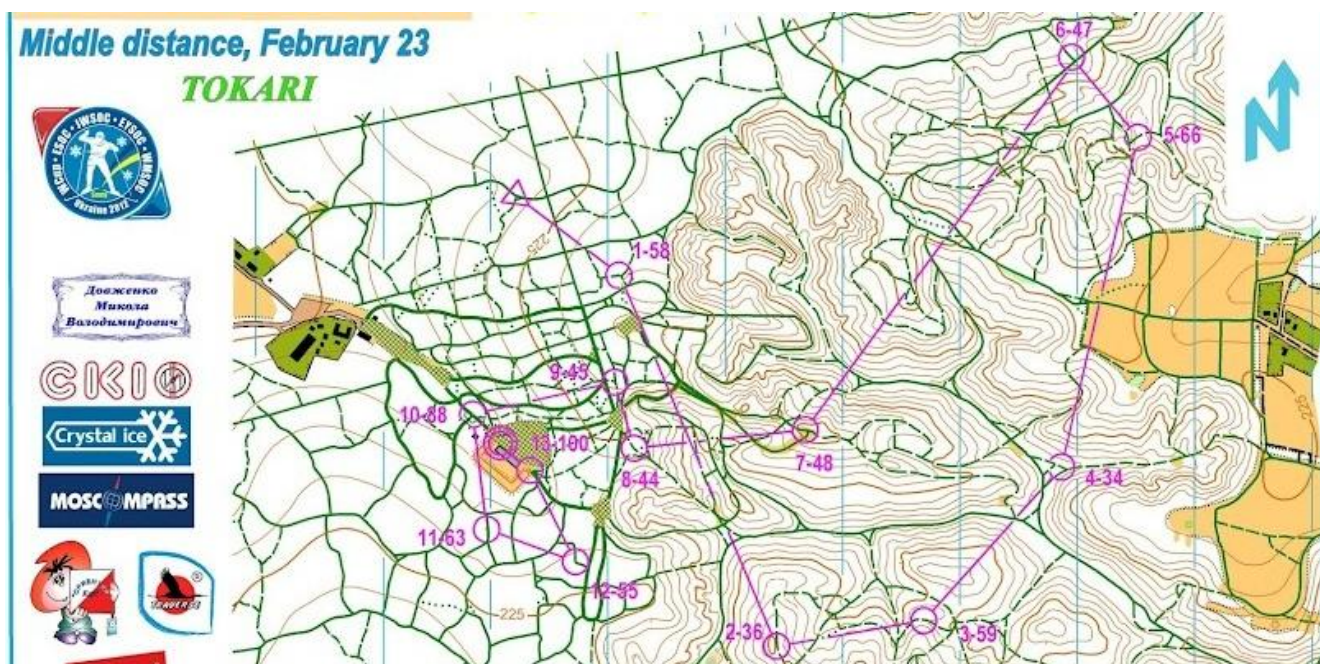
Ukraina — tuo mahdollisuuksien maa

Lähdimme maanantai-aamuna Nenosen Jukan Subarulla kohti Helsinki-Vantaan lentokenttää. Matkan varrelta poimimme mukaan Kotkan ylpeyden, Tuomaksen ja pysähdyimme Kuninkaantien ABC:lle syömään. Ruuan jälkeen saavuimme lentokentälle, jonka jälkeen purimme auton ja siirryimme odottamaan lentoa kohti Ukrainaa. Hyvin sujuneen lennon jälkeen vaihdoimme eurot Ukrainan rahoihin ja lähdimme bussilla kohti kilpailupaikkaa, Sumya. Bussimatka kesti noin kuusi pitkää tuntia. Saavuttamme hotellille kello 01.30, pidimme pienen palaverin seuraavasta päivästä ja menimme saman tien nukkumaan.

Vaihtelevan hyvin nukutun yön jälkeen oli mukava herätä ja mennä aamupalalle tutustumaan ukrainalaiseen aamiaiseen. Valitettavasti, se osoittautui pienoiseksi pettymykseksi, mutta ei siinä auttanut muuta kuin syödä kaikkea (eli vaaleaa, hyvin vaaleaa leipää, jotakin puuron tapaista, sekä teetä) mitä pöydässä oli tarjolla ja uskotella itselle että on kylläinen. No, maassa maan tavalla. Aamupalan jälkeen lähdimme tutustumaan kilpailukeskukseen. Katsoimme aikuisten EM-sekapisprinttiyhteislähtöviestin, jonka jälkeen söimme kevyen lounaan ja lähdimme Model Eventtiin testaamaan suksia ja tutustumaan ukrainalaiseen notkomaastoon. Urat ja maasto vastasivat odotuksiani hyvin. Tutustumisreissun jälkeen palasimme hotellille suihkuun ja syömään. Ilta meni rennoissa fiilikissä pääsääntöisesti keskiviikon kisaan keskittyessä. Olihan kyseessä ensimmäinen arvokisa starttini.

Keskiviikko alkoi aamulenkillä mukavan pilvisessä säässä. Ei taida lenkkeilijä olla kauhean tuttu näky Sumyn maisemissa, päätelimme kääntyneiden päiden määrystä. Aamupalan jälkeen lähdimme kisa paikalle hyvissä ajoin suksitesteihin ja kohti kisa. Hyvien verryttelyiden jälkeen lähtö koitti. Vatsa oli hieman sekaisin lievästä jännityksestä johtuen, mutta se ei menoa haitannut. Kisa meni ihan ok, vaikka virhettä tuli harmittavat 20 sekuntia. Kisojen jälkeen lähdimme hotellille ja siitä pienen levon jälkeen palkintojen jakoon. Valitettavasti palkinnot jaettiin vain aikuisille, koska järjestäjien ajanottosysteemi oli kaatunut, ja tuloksia ei saatu selville. Ei siinä muu auttanut kuin mennä syömään ja alkaa valmistautua torstain keskimatkalle.

Torstai alkoi tutun kaavan mukaan: herätys, aamulenkki, aamupala, kamojen etsiminen ja pakkaus, kisapaikalle meno, suksitestaukset ja verryttelyt. Sprintin tulosten selvittelyn johdosta saimme tietää lähtöajat vasta aamulla, joskin ne muutuivat vielä kisapaikalla uudestaan, onneksi ei kovin paljon. Itselläni kisa meni melko alavireisesti johtuen isosta virheestä heti kakkosrastille. Muillakaan suomalaisilla ei mennyt oikeen tuubiin. No, ei auta itku markkinoilla. Kisan jälkeen menimme jälleen hotellille lepäilemään ja jännittämään palkintojen jakoa (siis jaetaanko palkintoja ollenkaan). Positiiviseksi yllätykseksi kuulimme, että palkinnot jaetaan sekä keskimatkalta, että sprintistä. Jee. Itselleni tuli sprintissä kuudes sija. JeeJee. Palkintojenjaon jälkeen menimme suoraan syömään ja siitä hotellille. Päivä oli jälleen plakkarissa.





Marjut Turunen (kuva SSL)



Lauri Nenonen (kuva SSL)



Henri Similä (kuva SSL)

Perjantaina vietettiin ansaittua välipäivää shoppailun ja lenkin merkeissä.

Lauantaina oli nuorten EM-kisailijoilla vielä toinen välipäivä. Nuorten MM-, ja aikuisten EM-kisaajilla oli vuorossa viestit. Viestit menivät oikein hyvin, Tuomaksen ankkuroima joukkue sijoittui toiseksi, ja Laurin tähdittämä joukkue oli kuudes. Marjutin joukkue oli myös hienosti kolmas. Kyllä SK Vuoksi rulettaa. Viestien jälkeen mentiin hotellille ja palkintojenjakoon. Palkintojenjakoseremonian jälkeen menimme syömään ja siitä suoraan hotellille valmistautumaan sunnuntain raastavaan pitkän matkan koitokseen.

Tuttujen aamuruutiinien jälkeen oli vuorossa pitkänmatkan yhteislähtö. Keli oli raskas, todella raskas, koska oli tiukka vesikeli. Onneksi Suomella oli hyvä huoltotiimi, joka sai suksen toimimaan edes kohtuudella. Huonoja reitinvalintoja ja pikku virheitä tuli taas tehtyä, jonka johdosta sijoitus painui kolmanneksitoista. Kisan jälkeen menimme hotellille suihin ja norjalaisten kanssa pizzalle. Illalla oli vielä

pitkänmatkan palkintojen jako, Banquetti, sekä disco.

Maanantaina koitti lähtö kello 05.00. Koska unta ei oltu (keretty) nautittu paljoa ennen lähtöä, oli bussissa aika hiljaista paluumatkalla. Kiovan lentokentällä vaihdoimme vielä Ukrainan rahat euroihin ja lähdimme Ukraina International Airlinesillä (UIA) kohti kotimaata, Suomea. Valitettavasti minun matkalaukkuni ei ilmestynyt matkatavarapalautukseen. Myöhemmin selvisi, että se oli eksynyt Arabiemiirikuntiin, Abu Dhabiin. Eihän se kovin kaukana Suomesta lopulta ole... Vielä oli kotimatka edessä, joka meni rattoisasti, pääsääntöisesti nukkuen.

Reissu oli kaiken kaikkiaan aivan mahtava, ryhmä oli huippu, ruotsinkieltä tuli puhuttua PALJON, sauvoja katkesi useita (ei tosin minulta), kaatumisia tuli monia ja kilpailut oli mitä oli. Voin lämpimästi suositella Ukrainaa niille kaikille matkakohteeksi, jotka haluavat kokea unohtumattoman reissun.

Henri Similä



Tuomas Kotro antoi kaikkensa vesikelissä hiihdeyissä pitkän matkan yhteislähtökisassa (kuva SSL).

Hiihtosuunnistuksen SM-pitkämätka ja -viesti Miehikkälässä

Odotetusti useampikin SK Vuokselainen pääsi ki-puamaan palkintokorokkeelle, kun Luumäen Rasti isännöi 17.–18.2.2012 pitkänmatkan ja viestin SM-mittelöitä Miehikkälässä. Mitaleille useampaakin urheilijaa siivittivät varmasti kotikisojen (SM-sprintit) jälkeen syntynyt osallistumisen nälkä sekä hyvässä kunnossa säilynyt urasto Karhumäellä. Toisaalta osanottajakatoa SK Vuoksen riveissä aiheutti etenkin H20-sarjassa abiristeilyt, jotka harmittavasti osuivat samalle viikonlopulle.

Kilpailualueen maasto oli eteläkarjalaisille tuttua: korkeuserot olivat melko vähäisiä, mutta pienet mäki-alueet olivat välillä jyrkkäpiirteisiäkin. Lisäksi alue oli pääsääntöisesti hyväpohjaista talousmetsää, jota halkoivat tasaiset suoalueet. Lauantain kilpailussa sää oli mitä mainioin talviseen urheiluun ja urasto oli loistokunnossa. Ratamestari, hiihtosuunnistuskonkari Vesa Tielinen, oli loihtinut haastavia reitinvalintoja ja tarkkaa kartanlukua vaativat radat. Allekirjoittaneelle itselle etenkin optimaaliset reitinvalinnat aiheuttivat haasteita ja 1:15 000 kartta oli ensialkuun pieni kulttuurishokki, kun tiheät urastorykelmät vain vilistivät silmissä ja risteyksiä sai silti odotella ikuisuuden. Toisaalta taisipa moni 1:10 000 kartalla hiihtäneistä (veteraanisarjalaisista) valitella kartan suuruutta, tai ainakin karttalevyn pienuutta, joten puolensa kullakin. Loppujen lopuksi pitkä matka ei tuntunutkaan enää niin pitkälle kuin viimevuonna ja oman tason nosto on selvästikin onnistunut. Näin jälkikäteen ajatellen ”hehtaari-lätkään” oikeuttavaan sijoitukseen voi olla melkein pä tyytyväinen ja kunnon voi todeta kasvaneen. Tai matkan lyhentyneen.

Lauantain menestyjiä olivat kultamitalin pokanneet Marjut (D20), Vipe (D45) ja Anssi (H50). Lisäksi vanhojen tanssit eivät olleet hyydyttäneet Henrin jalkoja täysin ja hän ylsi pronssille sarjassa H18.

Sunnuntaina aamu valkeni tuiskuisissa tunnelmissa. Lounaasta lähestyvä myrsky ja hiljalleen koveneva lumisade aiheuttivat lisää huomioitavia muuttujia kilpailijoille. Aukeilla paikoilla tuuli puhalsi urat umpeen ja tämä olisi tullut huomioida myös reitinvalinnoissa, kuten kantapään kautta jälleen opin.

Viestit ovat monille seuroille yksi kauden ehdottomista kohokohdista. SK Vuoksi oli saanut mukavasti kasaan joukkueita ja odotukset mm. pääsarjoissa olivat kovat. D21-joukkueessa oli mukana kokemusta, taitoa, vauhtia ja nuoruuden intoa. Marjut aloitti hienosti tehden lähes 3 minuutin kaulan seu-

raavana vaihtoon tulleeeseen EsSuun ja KooVeeseen. Virpi piti asemat hyvinä tullen tasatahtia EsSun kanssa vaihtoon, KooVee 28 sekuntia jäljessä. Ankuriusudella itse jouduin taipumaan KooVeen paremmin pyöräsuunnistajana tunnetulle Marika Haralle. Vielä maaliin tultuankin luulin, että voitto tuli kotiin, mutta karvas totuus paljastui hyvin nopeasti. Kartalla hyvälle näyttäneet reitinvalinnat eivät olleetkaan olleet niin hyviä todellisuudessa juuri olosuhteiden takia. Silti yleisen sarjan ensimmäinen SM-itali lämmitti mieltä ja miesten edesottamuksia oli mukava jäädä seuraamaan viimeiselle rastille.



Anni ankkuroi naiset SM-hopealle.

Miesten kisassa jännitystä tarjoiltiin tuutin täydeltä. SK Vuoksen aloittaja Lauri Nenonen hiihti risteilyn herkistämin jaloin hienosti tullen vaihtoon kolmantena +16 keulaan. Simo Turunen nosti joukkueen toiseksi, + 1.08 Ounasvaaran Hiihtoseuraa perässä. Ankkurina metsään säntäsi Tuomas Kotro ja pian väliajat kertoivat, että RasPi oli noussut keulaan, SK Vuoksi toisena ja Ounasvaara kolmantena. Myös Pellon Ponnen maajoukkue mies Taivainen lähestyi uhkaavasti. Luotto Tuomasta kohtaan oli kova ja jännitys suuri, kun viimeisellä rastilla vuoksen väki odotti metsän siimeksestä saapuvia urheilijoita. Tuomas joutui taipumaan Taivaiselle, mutta piti Vuoksen mitalikannassa myös miesten yleisessä sarjassa. Näin ollen ainoana seurana SK Vuoksi kipusi niin naisten kuin miesten yleisessä sarjassa palkintopallille. Vahva seuratyö on siis tuottanut tulosta! Tästä jatketaan iloisin mielin kohti uusia uria ja haasteita.

Anni Toiviainen



Talkoolaiset ovat kilpailujen järjestäjien selkäranka

Emme pystyisi järjestämään menestyksekkäitä Eukorasteja, Finiä tai SM-hisukisoja ilman taitavia ja motivoituneita talkoolaisia. Nämä muurahaiset kaietaan koloistaan aina tarpeen vaatiessa ja homma sujuu.

Talkoolaiset toimivat kahvilla ja pullalla noin pääsääntöisesti, mutta jos kysymyksessä on vaikeammat olosuhteet esim. pakkasta ja kirkas auringon paiste, vaaditaan tuhdimmat eväät. SM-hisussa tarjosimme perussetin (kahvia ja pullaa) lisäksi keittoa ja leipää. Vaikka olin kuinka laskenut annoskokoja etukäteen, pääsi lihakeitto loppumaan lauantaina ja jouduin tarjoamaan kasvisvaihtoehtoa vihoviimeisille syöjille – kyllä nolotti ja sain kuullakin siitä vielä seuraavan päivänä. Onneksi Antti taas pelasti ja lahjoitti hyvitykseksi hirvenlihapurkin erälle ahkeralle talkoolaiselle. Lihakeiton liemen keitin häränhännistä ja perusteinit töissä olivat tosi tyytyväisiä ettei heidän tarvinneet syödä sitä soppaa. Lihat soppaan sain tietenkin Antilta! Sunnuntaina oli rokkaa, johon riitti sianlihan lisäksi vielä Antin hirvipurkkeja. Sunnuntaina yritin pitää varani, että kaikille riittää. Myllärisen Hannu oli vihoviimeinen syöjä.

Talkoolaisten ruokailupaikkana oli karu, kylmä ja bensan katkuinen huoltotila. Tarkkaan harkittu yksityiskohta, sinne ei kukaan halunnut pitkäksi aikaan jäädä jutustelemaan. Siinä joutessani seurasin kun erään seuran voiteluvelho laittoi yhdet sukset kisakuntoon. Miten suksille voikin tehdä niin monenlaisia silittelyjä niin useilla erilaisilla välineillä ja niin

kauan. Toivottavasti hiihtäjä muisti kiittää suksien huoltajaa.

Jotta talkoolaisille voi tarjota kahvia ja pullaa ja joskus jotain muutakin, niin kisoissa on oltava tuotavaa myyntitoimintaa. Kisojemme haaste oli arvioida etukäteen tavaroiden menekkiä. Jäähallilla on viihtyisä kahvio, josta kilpailijat saivat ostaa ruokaannoksia ja muuta mukavaa. Kuinka moni joisi kisakahvinsa seuramme pitämässä kahviossa. Onneksi Jukka ja kumppanit olivat rakentaneet toimivan kahvion pöytineen ja myynti oli hyvä. Jopa niin hyvä, että saimme hakea lauantai-iltana myytävää lisää liiteristä ja tyhjensin kotona pakkasen pullista. Myös jäähallin kahvioyrittäjä oli tyytyväinen myyntiinsä kisojemme aikana. Oma luokkaansa talkoolaisissa ovat kahvinkeitäjät ja pullan myyjät, kiitos, kiitos.

Tässä vuosien varrella on kisoissamme myyty makkaraa. Koskaan ennen en ole törmännyt niin perusteelliseen ja tarkkaan harkittuun makkaran myyntiin kuin nyt. Munukat olivat miettineet kaikki vaiheet viimeisen päälle. Haluan ehdottomasti varata kyseisen porukan hoitamaan kisamakkaroiden myynnin myös tulevaisuudessa – todellisia ammattilaisia, ei voi kuin ihailla.

Kisat ovat ohi, seuraavat tulossa, mikäs tässä on hyvässä seurassa ollessa.

Satu Tammela-Salopelto, kahvi ja pulla -vastaava

Nuorten sivut



Tämän aukeaman jutut ovat koostaneet Niilo Saarlemo (vas.) ja Eeka Husu.

Kaikki lapset ja nuoret saavat olla mukana tuottamassa aineistoa nuorten sivuille. Lähetä tulevien Seurasiimareiden kirjoitukset ja kuvat Nora Saarlemolle osoitteeseen: norasaa@gmail.com.

Tietokilpailu

1. Mitkä ovat SK Vuoksen Värit?
2. Miten merkitään kivi karttaan?
3. Minkä värinen on siimari?
4. Mitä suunnistaja tarvitsee ennen kuin hän lähtee metsään?
5. Kuka voitti Jukolan vuonna 2010?
6. Kuka voitti Venlat vuonna 2011?
7. Miten suunnistetaan?
8. Millä merkitään polku karttaan?
9. Mitkä kolme suunnistussarjaa on nuorilla?
10. Onko suunnistus tylsää?

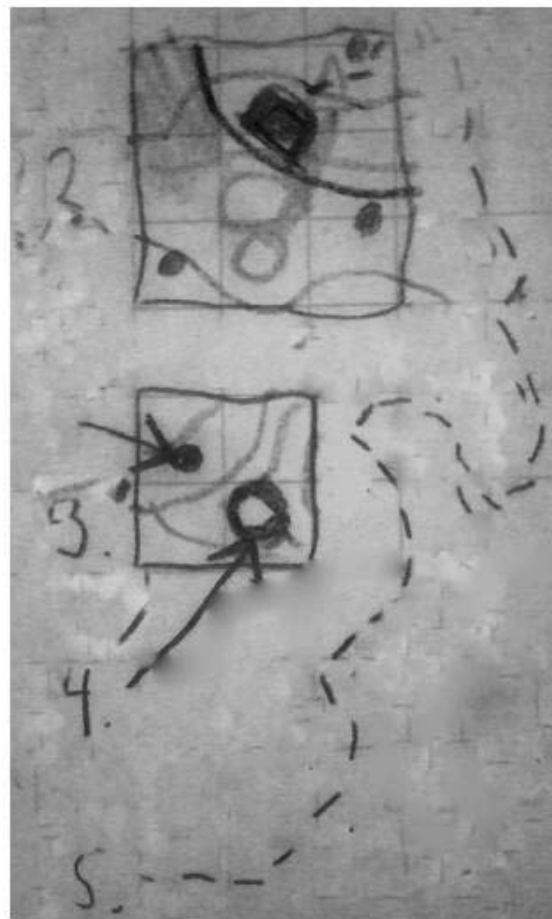
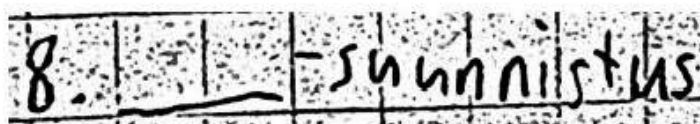
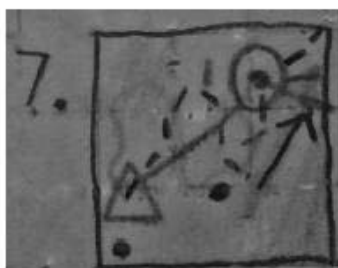
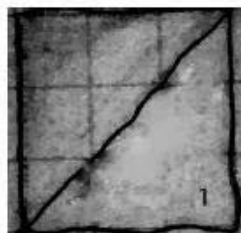
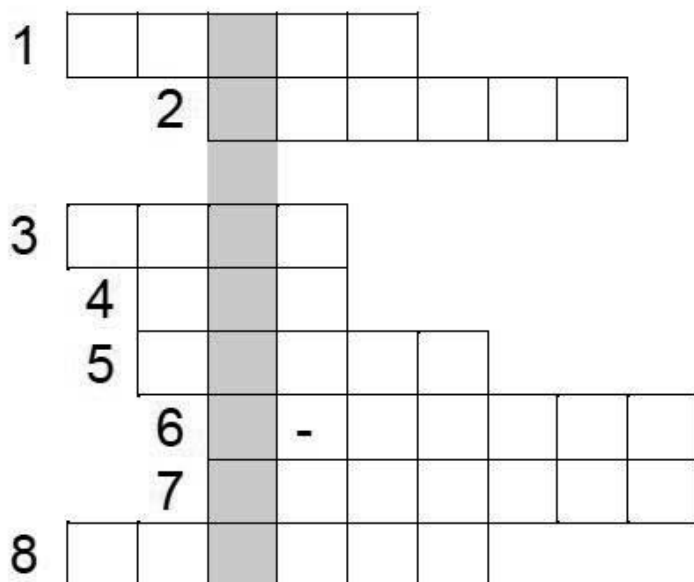
Tietokilpailun oikeat vastaukset löydät seuraavalta sivulta.

Kuka on kuvassa?

Tunnistatko viereisessä kuvassa olevan henkilön? Oikea vastaus kerrotaan seuraavassa Seurasiimarisessa.



Ristikko



Ristikon vastaukset julkaistaan seuraavassa Seurasiimarissa.

Tietokilpailun vastaukset

1. Punainen ja valkoinen
2. Musta pallo
3. Valkoinen ja oranssi
4. Kompassin ja kartan
5. Halden SK
6. Domnarvets Golf
7. Juostaan metässä
8. Katkoviivalla
9. Rastireitti, tukireitti ja suora suunnistus
10. Ei

Leimaus-leirille Vuokattiin 5.-8.6.2012

Leimaukselle Vuokattiin mahtuu vielä mukaan!
Lisää infoa ja leirimaksut löytyy osoitteesta
www.vuokattievents.fi/leimaus2012.

Ilmoittautumiset ja lisää tietoa seuran puolesta antaa
Nora Saarlemo osoitteessa norasaa@gmail.com.



Kuntorastikesään suunnataan Jussi "The Jussi" Miikin johdolla!

Kunto-corner 2012

Tapahtui Mikkelissä AM-sprintin startissa 3.3.2012 klo 10.26...Myllärisen Hanski kysäisee "monelta on Jussin startti?" Vastaan, "10.32 miten niin?" Hanski tuohon tuumaamaan, "minulla on klo 10.31. On se hyvä ettei lähdetä samaan aikaan, muuten luulisivat että on massalähtö..." Toimikoon tämä paksujen poikien huulenheitto löyhänä aasinsilta kuntojaoston kevättalven kuulumisiin.

Kuntojaoston kokoonpano vuodelle 2012 on seuraavanlainen. Jussi Miikki, Heikki Husu, Mika Tonder, Anni Toiviainen ja Hannu Ilonen. Jussi tuo kokoonpanoon totuttua leveyttä, Mika uutta ulottuvuutta, Heikki tuo "ihan mitä vaan pitää rakentaa", Anni kuria, järjestystä ja temperamenttia ja Hande on aina vaan ilonen. Vakavasti ottaen kuntojaoston määränpäänä on kohottaa kuntorastitapahtumien tasoa. Tärkein asia, eli karttatilanne on hyvä. Uusia karttoja ja alueita tulee mukavasti myös kuntoilijoiden käyttöön. Tulospalveluun tulee myös väliajat. Reittihärveli on tällä hetkellä "under construction". Kaikki tarpeellinen on jo koneella, mutta "pientä koodausta se vaatii vaan", allekirjoittaneen nörtitaidot ei siihen taivu. Mutta apua pyydetään, ja eiköhän tuo pihkaniskojen totuudentorvikin saada kesäksi "pelittämään."

Kuntorastikalenteri on maastoiltaan hieman vaativampi kuin aikaisempina kesinä. Uusina alueina mm. Petturmäki, Virtumjoki ja Kauniskallio. Lisäk-

si Ukonniemen alueelta on käytössä uusia karttoja. Alkukesästä kuntoillaan mm. Omenavuoren, Hyypiänvuoren, Petturmäen ja Karhusuon alueilla, joten esim. Jukolaan valmistautuvat kuntojoukkueet saavat varmasti haasteellisia harjoituksia siinä missä "HC-suunnistajatkin". Petturmäessä on 5.6.2012 yhteislähtöharjoitus hajontoineen Jukola hengessä. Loppukesästä päästään "korokkaamaan" Virtumjoen ja Kauniskallion kuntosuunnistajille uudet alueet. B- ja C-radat pidetään edelleen tutunturvallisina ja riittävän helppoina aloittelijoille ja hitaammin kii-ruhtaville harrastajille.

Suunnistuskoulu aikuisille järjestetään Annin toimesta toukokuussa alkaen 7.5.2012 klo 18.00. Lisätietoja saa seuran nettisivuilta ja Anni Toiviaiselta.

Kuntorastit tulevat tänä kesänä maksullisiksi kaikille aikuisille. Karttamaksu on 5 €. 20-vuotiaat ja nuoremmat suunnistavat ilmaiseksi. 10 kerran sarjalippu maksaa 40 €. Liput käyvät myös Joutsenorasteilla ja Lappeenrannassa Maanantai- ja Inter-rasteilla.

Uutisvuoksirastit starttaavat juhlavasti vapunpäivänä 1.5.2012 klo 12.00, joten tippaleivät reppuun, rusinoita Hart Sporttiin ja vappumarssia kohti Saarlammen muuntamo. "Omppuvuori" odottaa!

Jussi Miikki

Uutisvuoksirastit 2012

	Aika	Paikka	Opastus	Huom
1.	1.5.	Omenavuori	KT62, muuntamo	Lähdöt 12.00-14.00, Hauskaa vappua!
2.	8.5.	Kuplahalli	Lamassaarentie	
3.	15.5.	Petturmäki, etelä	KT62, Kärinki	
4.	22.5.	Hyypiänvuori	VT6, Puntala	
5.	29.5.	Kruunupuisto	Imatrankoski	Sprintti
6.	5.6.	Petturmäki, pohjoinen	KT62, Kärinki	Normaalilähtöjen lisäksi yhteislähtö klo 18.00
7.	12.6.	Karhusuo	Pietarintie	
8.	19.6.	Niskalampi	Paperharjuntie	
9.	26.6.	Hölikönkangas	KT62	
10.	3.7.	Rauhan asema	Rauhantie	
11.	10.7.	Rantalinna	KT62	
12.	17.7.	Lamassaari	Lamassaarentie	
13.	24.7.	Virmutjoki	KT62	
14.	31.7.	Kymälähti	Jäppilänniementie	
15.	7.8.	Ruokolahti paloasema	KT62	
16.	14.8.	Kylpylä	Lamassaarentie	
17.	21.8.	Kauniskallio	Salosaarentie	
18.	28.8.	Petturmäki, Aholampi	KT62, Kärinki	
19.	4.9.	Vuoksenniska	Vuoksenniskantie	Sprintti
20.	11.9.	Lamassaari	Lamassaarentie	Päivälähdöt alk. 17.30, yölähdöt alk. 20.00
21.	18.9.	Karhusuo	Pietarintie	Yö (6-tie cup), tarkemmat ohjeet myöhemmin

Mahdolliset kalenterimuutokset päivitetään seurannettisivuille.

- Metsään pääsee klo 17.30-19.00. Yhteis- ja yölähdöt on mainittu erikseen.
- A-rata (6-8 km), vaativa.
- B-rata (4-6 km), helpompi kulkea.
- C-rata (2-4 km), tukeutuu teihin, polkuihin ja kuviorajoihin
- Emit-leimaus, kortteja voit lainata ilman maksua.
- Karttamaksu on 5 €. 20-vuotiaat ja nuoremmat ilmaiseksi. 10 kerran sarjalippu 40 €, lippu käy myös Joutsenorasteilla ja Lappeenrannassa. Meillä käy maksuvälineenä käteinen sekä Smartumin kulttuuri- ja liikuntasetelit.
- Opastus alkaa ilmoitetusta paikasta ja merkaataan rastilipuilla. Jokaisessa risteyksessä on rastilippu tai viitta kääntymistä osoittamassa. Tapahtumapaikalle tullessasi parkkeeraa auto niin, että se ei ole esteenä muulle liikenteelle. Joissakin paikoissa saattaa olla myös liikenteenohjaus. Kimppakyydit ovat mainio tapa säästää parkkitilaa tapahtumapaikalla!
- Valitse itsellesi sopiva ratavaihtoehto.
- Ilmoita toimitsijalle nimesi, emit-numerosi ja valitsemasi rata. Toimitsija merkitse lähtöaikasi ylös, jotta maalissa voidaan varmistaa kaikkien tulleen pois metsästä. Ilmoita toimitsijalle myös jollet halua aikaa. Lähtöaikasi kuitenkin merkitään ylös edellä mainitusta syystä.
- Laita emit-korttisi ns. ”nollaleimasimeen” ja pidä sitä siinä muutama sekunti. Kun nosta kortin leimasimesta, aikasi alkaa juosta. Leimaa radan rastit emit-kortillasi numerjärjestyksessä. Maalissa ajanotto katkeaa, kun leimaat ”maalileimasimessa”.
- **ILMOITTAUDU MAALISSA!** Toimitsija lukee leimaustiedot emit-kortiltasi tulosten kirjausta varten ja merkitsee sinut saapuneeksi. **MYÖS ILMAN AJANOTTOA SUUNNISTAVAT ILMOITTAUTUVAT MAALISSA!**
- Halutessasi suunnistusopastusta kuntorasteilla, ilmoittaudu etukäteen sähköpostilla jussi.mikki@gmail.com tai puh. 050-3527756
- Kuntorasteista ilmoitetaan viikoittain myös Uutisvuoksen seurapalstalla.
- Yhteyshenkilönä toimii Jussi Miikki (050-3527756)

Valmennuksen kuulumisia

Kuluva talvikausi on tätä kirjoitettaessa enää viimeistä Maailman Cupin osakilpailua, sen yhteydessä järjestettävää uutta nuorten Pohjoismaista maatottelua sekä pääsiäissunnuntain SM-erikoispitkää vaille valmis. SK Vuoksesta Ruotsin Bodenissa kisailtavan päätöskierroksen kilpailuihin on valittu naisten ja miesten sarjoihin Marjut ja Simo Turunen sekä poikien 20-vuotisten maatottelusarjaan Tuomas Kotro. Kova panos yhdeltä seuralta. Ja sitä oli myös nuorten EM- ja MM-kisojen osallistujalista, edustihan maatumme peräti neljä skvuokselaista; Marjut Turunen, Tuomas Kotro, Lauri Nenonen ja Henri Similä. Menestyskin oli kovassa seurassa upea; Marjut otti sprintissä, pitkällä matkalla ja viestissä pronssia, Tuomas hopeaa viestissä ja lisäksi neljännen sijan sprintissä. Myös Lauri avasi kisat komeasti ollen sprintissä kuudes. Molemmat pojat olivat pitkällä matkalla loppulenkillä vielä kärjessä, mutta samaistusvirhe pudotti sitten molemmat kärkitaisoista. Henri Similä avasi ensikertalaisena EM-kisat mainiosti sijoittuen sprintissä kuudenneksi.

Koko kausi on muutenkin sujunut seuramme hiihtosuunnistajilta mainiosti. Talven ensimmäisiin SM-kilpailuihin, jotka järjestimme Imatralla, emme luonnollisestikaan saaneet osallistua täydellä vahvuudella. Kuitenkin, vajaallakin joukkueella mitalitili saatiin avatuksi. Marjut nappasi henkilökohtaisen Suomen mestaruuden. Naisten joukkue Marjut ja Anni Toiviainen kamppailivat sprinttiviestin voitosta, mutta harmittava väärän kartan ottaminen johti lopulta hylkäykseen. Kärkikahinoissa kulkivat myös Tuomas Kotro ja Simo Turunen miesten pääsarjan viestissä sijoittuen Ounasvaaran ja Pellon jälkeen pronssille.



H21-sarjan SM-viestimitalistit Tuomas, Simo ja Lauri.



Roosa, Liisa ja Sonia avasivat SM-mitalitilinsä D16-sarjan SM-viestissä Miehikkälässä.

Pitkän matkan SM-kisoissa Miehikkälässä saatiin erinomaisia sijoituksia, mm. Marjutin toinen SM-kulta, Henri Similän pronssi H18-sarjassa, Simo Villasen kuudes sija H20:ssä ja Anni Toivaiosen seitsemäs sija naisten pääsarjassa. Harmillisesti samaan aikaan osuneet penkkarit ja abiristeilyt verryttivät H20-sarjasta seuramme todennäköisiä menestyjiä. Saman viikonvaihteen viesti korjasi sitten tilannetta. Kirkkaimpana mitalina oli naisten pääsarjan hopea, joukkueella Marjut Turunen, Virpi Juutilainen ja Anni Toiviainen. Myös miesten pääsarjassa noustiin mitalikantaan, kun Lauri Nenonen, Simo Turunen ja Tuomas Kotro kuvia kumartelematta ottivat pronssiset mitalit. H18-sarjan hopeamitalit napanneet Atso Salopelto, Osku Lyytikäinen ja Henri Similä sekä D16-sarjassa pronssia suunnistaneet vielä ”alaikäiset” 14-vuotiaat Liisa Nenonen, Roosa Similä ja Sonia Juutilainen osoittivat, että tulevinakin vuosina on lupa odottaa kärkipään sijoituksia.

Kangasniemellä henkilökohtaisella keskimatkalla vain Marjut piti pintansa mitalin veroisesti ottaen talven kolmannen mestaruutensa. Vaikka muitakin sijoituksia kymppisakkiin saatiin, oli kokonaistulos hienoisena alavireinen. Onneksi seuraavan päivän erinomaiset henkilökohtaiset suoritukset ja Viesti-liigan kokonaiskilpailun miesten sarjan voitto toivat balsamia haavoille.

Hiihtosuunnistuksen osalta siis kausi vielä jatkuu, samoin hiihtokelit. Ja nuo keväiset liukkaat kelit valoisilla hangilla kannattaakin hyödyntää niin tekniikan kuin peruskestävyyden kehittämiseen.

Anssi Juutilainen



SK Vuoksi voitti miehissä hiihtosuunnistuksen Viestiliigan kokonaiskilpailun!

Tulevaa toimintaa

Samalla kun talvi alkaa olla paketissa, on aika siirtää katseita myös tulevaan kesäkauteen. Siltä osin harjoittelu on hyvässä vauhdissa. Osa on jatkanut juoksemista läpi talven ja osa vaihtaa pikkuhiljaa monot juoksu- ja suunnistuskenkiin. Siirtymäkaudella kannattaa vielä harjoitella monipuolisesti ja siirtyä juoksuharjoituksiin pikkuhiljaa.

Kevään yhteisharjoituksia on tarjolla 3-4 kertaa viikossa ja niistä on aina tarkemmat tiedotteet tai kalenteri seuran nettisivuilla. Viikon harjoituksista 1-2 on juosten ja kaksi lihaskuntoa, juokсутekniikkaa ja koordinaatiota kehittäviä. Olkaa mukana!

Seuran järjestämät tärkeimmät valmennustapahtumat ovat ehdottomasti säännölliset viikkoharjoitukset, lisäksi tulevat sitten erilaiset kilpailulliset tapahtumat ja leirit, kuten mm. miesten 10-mila ja Kaijuun Rastiviikon yhteydessä järjestettävä viikon

mittainen leiri. Kyseinen leiri vedetään yhdessä navilaisten kanssa, sillä tästä yhteistyöstä on saatu erinomaisia kokemuksia jo muutaman vuoden aikana. Elokuussa saattaa muutamia Itävallan huippusuunnistajia (mm. Robert Merl ja Gernot Kerschbaumer) tulla leireilemään Imatran ja Ruokolahden maastoihin, mutta tämän toteutuminen on vielä hieman epävarmaa. Siinä olisi ainakin sopivaa sparrausvastusta.

Hiihtosuunnistuksen osalta jatketaan valtakunnallista Haastajaryhmän toimintaa edellisvuoden malliin. Ensimmäinen testileiri on Jukolaa edeltävällä viikolla Vuokatissa ja tämä kuten muutkin ryhmän leirit pyritään pitämään yhdessä hiihtosuunnistuksen nuorten talenttiryhmän (MM-ryhmä) kanssa.

Anssi Juutilainen

Muisteluita 19 eli rastipisteitä

Joskus 1970-luvun alussa, jolloin suunnistus tapahtui vielä peruskarttoja ja jopa ilmakuvatulkintoja käyttäen sattui usein, että kartta ei pitänyt yhtä maaston kanssa. Joskus tästä selvittiin pienellä hoksaavaisuudella. Kerran esimerkiksi Kalevi Kapanen (ImSu) totesi, että maastossa on kaksi kiveä melko lähekkäin ja kartalla vain yksi. Hän oli suunnitellut kiven rastipisteeksi. Tällöin hän laittoi rastilipun ja saman rastitunnuksen molempien kivien sivuun eikä kukaan kilpailija huomannut mitään omituista.

Rastipisteitä on myös tehty tilanteissa, joissa rastiksi sopivaa maastokohdetta ei ole löytynyt. Rehuteline on ollut helppo rakentaa mihin tahansa. Joutsenolaiset taasen ovat tasaisilla Salpausselän kankaillaan kaivaneet kuoppia rastipisteiksi. Varmaan muuallakin on tätä konstia käytetty. Pertti Hartman (NoU) taasen pyöritti tyhjän kaivonrenkaan nuorten PM-

kilpailun 1974 viimeiseksi rastipisteeksi, saaden siten rastin yleisön näkyviin.

Etelä-Karjalan piirin Cup-suunnistus juostiin 27.6.1973 Nuijamaalla. Kilpailussa käytettiin käsin piirretyn kartan kopiota. Kopio oli lähes samaa tasoa kuin liitteenä oleva kyseisen kartan kopio. (Osoittaa muuten samalla senaikaisten karttojen laatutason "parhaimmillaan".) Kyseisessä kilpailussa oli runsaasti rastipisteinä vanhoja pommikuoppia. Niiden reunoille oli kasvanut tiheä kuusentaimikko. Rastit rupesivat löytymään vasta sitten, kun oivalsi tunkeutua kuusikon keskelle eikä kiertää sitä.

Antti Kanerva

